

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Пловдив, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев
Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
като разгледа докладваното от Стоян Ат. Германов Въззивно гражданско дело № 20225000500254 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и се развива по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 260006/31.01.2022 г. по гр.д. 3139/2020 г. по описа на Окръжен съд – С.З. е отнето в полза на Д. имущество на обща стойност 321063,95 лева /триста двадесет и една хиляди шестдесет и три лева, деветдесет и пет стотинки/, придобито чрез престъпна дейност от ДР. ХР. Д. с ЕГН - *****, с постоянен и настоящ адрес по ЗГР в град ****, както следва: 1. Имущество претендирано за отнемане в полза на Д. на основание чл. 142, ал. 2, т. 1 във вр.с чл. 141 от ЗПКОНПИ от ДР. ХР. Д. на стойност 5006 лева, в т.ч.: равностойността на дружествени дялове от капитала на „Е.Б.” ЕООД с ЕИК *****, с едноличен собственик на капитала - ДР. ХР. Д. в размер на 2 лева; Равностойността на дружествени дялове от капитала на „П.И. **” ЕООД с ЕИК *****, с едноличен собственик на капитала - ДР. ХР. Д. в размер на 5000 лева; Равностойността на дружествените дялове от капитала на „Д.Е.Д.Г.” ЕООД с ЕИК *****, с едноличен собственик на капитала - ДР. ХР. Д. в размер на 2 лева; Равностойността на дружествени дялове от капитала на „Т.” ЕООД, ЕИК *****, с едноличен собственик на

капитала - ДР. ХР. Д. в размер на 2 лева; 2. Отчуждено имущество и суми по банкови сметки от ДР. ХР. Д. претендирано на основание чл. 151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 1 и чл. 144 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ на стойност 293958,95 лева, в т.ч.: Сумата в размер на 2500 лева - паричната равностойност на отчуждените от ДР. ХР. Д. дружествени дялове от капитала на "П.-*" ЕООД с ЕИК *****; Сумата в размер на 10 лева - паричната равностойност на отчуждените от ДР. ХР. Д. дружествени дялове от капитала на "А.И.К." ЕООД с ЕИК *****; Сумата в размер на 5000 лева - паричната равностойност на отчуждените от ДР. ХР. Д. дружествени дялове от капитала на "Б.Ф. *" ЕООД с ЕИК *****; Сумата в размер на 5000 лева - паричната равностойност на отчуждените от ДР. ХР. Д. дружествени дялове от капитала на "П. *" ЕООД с ЕИК *****; Сумата в размер на 5100 лева - паричната равностойност на отчуждените от ДР. ХР. Д. дружествени дялове от капитала на "Б." ЕООД с ЕИК *****; Сумата в размер на 2 лева - паричната равностойност на отчуждените от ДР. ХР. Д. дружествени дялове от капитала на "Е.Б." ЕООД с ЕИК *****; Сумата в размер на 100 лева - паричната равностойност на отчуждените от ДР. ХР. Д. дружествени дялове от капитала на "Е. ****" ЕООД с ЕИК *****; Сумата в размер на 2000 лева - паричната равностойност на отчуждените от ДР. ХР. Д. дружествени дялове от капитала на "К.К. *" ЕООД с ЕИК *****; Сумата в размер на 5000 лева - паричната равностойност на отчуждените от ДР. ХР. Д. дружествени дялове от капитала на "К.-С." ЕООД с ЕИК *****; Сумата в размер на 5000 лева - паричната равностойност на отчуждените от ДР. ХР. Д. дружествени дялове от капитала на "С.К." ЕООД с ЕИК *****; Сумата в размер на 5000 лева - паричната равностойност на отчуждените от ДР. ХР. Д. с ЕГН - ***** дружествени дялове от капитала на „Ю.“- ЕООД с ЕИК *****; Сумата в размер на 7500 лева - представляваща пазарната стойност на разпореденото от ДР. ХР. Д. с ЕГН - ***** лек автомобил марка „Б.“. модел „*** **“, с рама №***** , двигател БЕЗ НОМЕР, с рег.№ *****; Сумата в размер на 500 лева внесени лично от ДР. ХР. Д. по Разплащателна сметка в лева с №***** в „Б.Д.“ ЕАД; Сумата в размер на 28537 лева внесени лично от ДР. ХР. Д. по разплащателна сметка в лева с IBAN ** * IABG **** ** ***** в „И.А.Б.“; Сумата в размер на 35000 лева - представляваща пазарната стойност към момента на отчуждаване на недвижими имоти:

ДВОРНО МЯСТО с площ 4180 кв.метра находящо се в ****, съставляващо УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ *-***, кв.** по ПУП на град Г., кв. “М.С.“, ВЕДНО с построените в имота: ДВУЕТАЖНА МАСИВНА ЖИЛИЩНА СГРАДА, ЕДНОЕТАЖНА МАСИВНА ЖИЛИЩНА СГРАДА, ПОЛУМАСИВНА СТОПАНСКА СГРАДА И ПАЯНТОВИ СТОПАНСКИ СГРАДИ – 3 броя всички търпими на основание § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ; ПРАЗНО ДВОРНО МЯСТО цялото с площ 1150 кв.метра, находящо се в град Г., община Г., област С.З.. кв. “М.С.“, съставляващо УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ *-***, в кв.** по ПУП на град Г., кв.“М.С.“; Сумата в размер на 5000 лева - представляваща пазарната стойност на отчуждения от ДР. ХР. Д. лек автомобил марка „М.“, модел „Е *** ****“, с рама № *****, двигател *****, с рег.№ *****; Сумата в размер на 14500 лева - представляваща пазарната стойност на отчуждената от ДР. ХР. Д. В.Я. с рег.№ *****, дължина на лодката 6,10 м, ширина 2,12 м газене 1,10 м, БТ - 3, материал на корпуса- стъклопласт, с рег.№ ** ****; Сумата в размер на 168209,95 лв. невнесен от ДР. ХР. Д. данък добавена стойност/ДДС/; като е отхвърлен иска на К. от П. Н. П. с ЕГН - *****, с постоянен адрес в село С., община Л., област Р., ул. “Г.Д.” №* и настоящ адрес във **, ****, имущество, претендирано на осн. чл. 151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 5 и във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ на стойност 5302 лева, от което: Сумата в размер на 2 лева - паричната равностойност на отчуждените от П. Н. П. дружествени дялове от капитала на “Е.П.***“, ЕООД, с ЕИК *****; Сумата в размер на 300 лева - представляваща пазарната стойност на разпореденото от П. Н. П. лек автомобил „*** **** Н.-***“, с рама № *****, двигател № *****, с рег.№ *****; Сумата в размер на 5000 лева - представляваща пазарната стойност на разпореденото от П. Н. П. с ЕГН - ***** лек автомобил марка „М.“, модел „* ****“, с рама № *****, двигател № *****, с рег.№ *****. Със същото решение ДР. ХР. Д. е осъден да заплати ДТ - 6730 лева /шест хиляди седемстотин и тридесет лева/ върху отнетото в полза на Д. имущество, по приходната сметка на ОС – С.З. в обслужващата го “Ц.-АД”, клон С.З., в полза на органите на съдебната власт, в приход на ВСС - С., както и да заплати на К./К./- БУЛСТАТ *****, **** общо сумата 2740 лева /две хиляди седемстотин и четиридесет лева/ разноси по делото. С това решение е осъдена К. да заплати на П. Н. П. с ЕГН - *****, с постоянен адрес в

села С., община Л., област Р., ул. "Г.Д." №* и настоящ адрес във ***, **** общо сумата 580 лева /петстотин и осемдесет лева/ разноси по делото.

Недоволен от така постановеното решение в частта му, в която е отхвърлено искането за отнемане в полза на Д. на сумата в размер на 5300 лева от продажбата на два леки автомобила от ответницата П. Н. П. и сумата в размер на 2 лева – парична равностойност на отчуждените от П. Н. П. дружествени дялове от капитала на „Е.П.“ ЕООД с ЕИК – ***** е останал ищецът - К., който е внесъл въззивна жалба против решението в тази му част, като се твърди, че същото е неправилно. Изложени са аргументи, че не е изтекла погасителната давност по отношение вземането на паричната сума от двата отчуждени автомобила, тъй като началото на същата следвало да бъде момента на отчуждаване. Относно паричната равностойност на отчуждените два дяла от въззивникът се твърди, че продажбата попада в проверявания по отношение на П. период. Иска се отмяна на обжалваното решение в тази му част и постановяване на друго, с което да бъде уважен иска за отнемане в полза на Д. на претендираното имущество.

Постъпил е отговор на въззивната жалба от П. Н. П. чрез адвокат Е.К. С. от Адвокатска колегия – Г.. Излагат се конкретни доводи относно началото и края на изследвания период, както и относно аргумента на К. за изтекла погасителна давност. Иска се потвърждаване на решението в обжалваната му част.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, от легитимирано лице - ищец по делото; засяга се неблагоприятна за жалбоподателя част от първоинстанционното решение, откъм съдържание и приложения е редовна, поради което се явяват допустима.

Съдът, след преценка на събраните в хода на производството доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

На 28.10.2020 г. в Окръжен съд – С.З. (С.ОС) е постъпила искова молба от К. (К.) против трима ответници - ДР. ХР. Д., П. Н. П. и В. ДР. Д. с цена иска общо 321063,95 лева, в която се твърди, че от тримата ответници следва да се отнеме в полза на Д. имущество на обща стойност исковата сума от 321063,95 лева, подробно описано в обстоятелствената част на ИМ. Заявява се, че то попадало в предмета на обхвата по чл. 141 и чл. 142 от ЗПКОНПИ

/ДВ бр.7/2018 г./, че ответниците притежавали имущество със значителна стойност, за придобиване на което нямало данни за законни източници на средства и се счита, че са налице предпоставките на чл. 151, ал. 1 във връзка с чл. 141 и чл. 142 от ЗПКОНПИ. Твърдяло се е, че били налице всички законови основанията по чл. 153, ал. 1 във връзка с чл. 141, чл. 142, ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 4, чл. 151 и чл. 152 от ЗПКОНПИ. На основание чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ и въз основа на тяхно Решение № 2079/18.10.2020 г. са поискали първоинстанционния съд да постанови решение, с което да отнеме в полза на Д. имущество на обща стойност процесните 321063,95 лева от тримата пълнолетни ответници ДР. ХР. Д., П. Н. П. и В. ДР. Д., ведно с всички законни последици от това. В хода на делото е приета и одобрена от СтЗОС постигнатата между ответницата В. ДР. Д. и ищеца спогодба и производството спрямо нея в тази му част е прекратено. Не е бил постъпил отговор на ИМ от ответника ДР. ХР. Д.. Постъпил е отговор от ответницата П. Н. П., в който е заявила, че искането било процесуално недопустимо спрямо нея, тъй като тя не била сред законово посочените лица в чл. 142, ал. 2 от ЗПКОНПИ, като е изложила подробни фактически и правни аргументи, включително и възражение за изтекла погасителна давност. Поискала е отхвърляне изцяло на претенцията на ищеца спрямо нея.

Първостепенният съд, след като е обсъдил изложеното в исковата молба, становищата на страните, събраните писмени и гласни доказателства и заключения на съдебните експертизи, както приложимите норми е счел за изяснена и доказана следната фактическа и правна обстановка: Относно процесуалната допустимост на исковата молба – изготвена е от надлежен специализиран държавен орган - К., в условията на окончателно приключило наказателното производство, насочено е срещу движимо и недвижимо имущество, собственост или бивша собственост по документи на ответниците, искът е пред първоинстанционен съд по местонахождението на претендирани за отнемане недвижими имоти, претендираното за отнемане имущество се води официално, като собственост на ответниците - видно от представените по делото множество писмени доказателства и ето защо С.ОС е приел, че искането е процесуално допустимо. Относно материалната основателност на претенцията на К., С.ОС е приел, че от доказателствата по делото е било установено по несъмнен и безспорен начин несъответствие между имуществото на ответниците и нетния им доход в размер на общо

695718,15 лева. В мотивите към решението си СтЗОС подробно е анализирал придобитото от ответника Д.. Констатирал е, че между живеещите съвместно през част от проверявания период Д. и ответницата П.П. не е сключван граждански брак с оглед евентуално приложение на нормите на СК относно наличие на съпружеска имуществена общност и че между тях е имало фактическо съжителство на съпружески начала. Приел е за недоказано, че П. има принос за придобиването на процесното имущество. Съгласно твърденията на ищеца и от приложените доказателства е било установено, че периодът на проверка спрямо П. е от 01.06.2008 г. до 06.12.2014 г., като е прието, че на 06.12.2014 г. фактическото съжителство на съпружески начала между нея и Д. е прекратено. Окръжният съд се е позовал и на мотивите на Решение № 13/13.10.2012 г. по к.д .№ 6/2012 г. на Конституционния съд, в производството по тогава действалия Закон за отнемане в полза на Д. на незаконно придобито имущество (отм.), че на изследване подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници (трудова дейност, наследяване, сделки и други), направените през това време разходи и възникналите задължения. Разпоредбите на настоящия приложим ЗПКОНПИ относно отнемането на незаконно придобито имущество са били идентични по съдържание с тези на отменения ЗОПДНПИ, поради което приетото от КС на РБ е напълно приложимо и при действието на настоящия действащ и приложим ЗПКОНПИ. Съгласно § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ "значително несъответствие" е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава сумата от 150000 лева за целия проверяван период от време. Поради което в хода на делото следвало да бъде установен нетния доход, който да се съпостави с придобитото имущество от ответниците през целия проверяван период от време, като за втората ответница П. Н. П. периодът на проверката е точно фиксиран в интервала от време от 01.06.2008 г. до 06.12.2014 г. включително, като за "имущество" по смисъла на настоящия специален закон следвало да се приемат само активите и паричните средства, които по време на проверявания период са придобити от ответниците - недвижими имоти, превозни средства, влогове и депозити в банки, а според това дали те са още в техния патримониум, тези блага могат да бъдат придобито имущество, отчуждено или преобразувано имущество. По делото са били установени и

доказани пазарните оценки на процесите недвижими имоти и МПС, обобщени със заключението на съдебно-икономическата експертиза, както към момента на придобиването им, така и пазарна стойност към момента на отчуждаването им, които пазарни стойности са пряко и непосредствено относими към формиране на разходите за придобиване на имущество и цената на исковите претенции, те не са оспорени от никой от ответниците по делото и се ценят от съда, като действителни такива, и по делото е установена и доказана разликата между нетния доход на ответниците и придобитото имущество общо за процесния период в размер на отрицателни 695718,15 лева. Законните предпоставки за отнемане в полза на Д. на незаконно придобито имущество по смисъла на действащия ЗПКОНПИ са наличие на законно проведена проверка срещу лице или свързано лице, привлечено в качеството на обвиняем за някое от престъпленията, подробно изброени в чл. 108, ал. 1 от ЗПКОНПИ, от органи на К., и да е установено „значително несъответствие“ в имуществото на ответниците. Относно претенцията на ищеца спрямо ответницата П.П. и проверяваният период относно нея от 01.06.2008 г. до 06.12.2014 г., С.ОС е приел, че съобразно § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, "значително несъответствие" е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150000 лева за целия проверяван период от 01.06.2008 г. до 06.12.2014 г., като за "имущество" по смисъла на специалния закон следвало да се приемат само активите и паричните средства, които по време на проверявания период са придобити от всеки един от тримата ответници /недвижими имоти, превозни средства, влогове и депозити в банки/, а според това дали те са още са в техния патримониум, тези блага могат да бъдат придобито имущество, отчуждено или преобразувано имущество. Разпоредбите на ЗПКОНПИ, засягащи предметния обхват на отнемането са със санкционен характер и не могат да се тълкуват разширително и за да е налице хипотезата на чл. 141 от ЗПКОНПИ, имуществото следва да е налично в патримониума на лицето. Наред с това предмет на отнемане от ответните лица по чл. 142, ал. 2 от ЗПКОНПИ, могат да са налични парични средства - т.е. натрупани и неизразходвани средства /финансови активи, налични по банкови сметки/, ако за тях са налице и останалите условия - да има пряка или косвена връзка между престъпната дейност по чл. 108 от ЗПКОНПИ и придобиването на средствата, връзката да може обосновано да се предположи логически, с

оглед обстоятелствата по делото и да не е установен законен източник в придобиването им. В конкретния случай окръжният съд е установил, че отчуждените МПС са постъпили в патримониума на ответниците, но не са налични, при който и да от тях тримата в края на изследвания период, а по отношение на втората ответница П. Н. П. е било доказано в хода на делото, че фактическото ѝ съжителство с първия ответник Д.Д. е било до 06.12.2014 г. Ищцовата претенция против нея е за отнемане на имущество на осн. чл. 151 във вр. с чл. 142, ал. 2, т. 5 и чл. 141 от ЗПКОНПИ и според С.ОС основанията за ангажиране отговорността на лице по реда на чл. 142 от ЗПКОНПИ определя изчерпателно изброяване на лицата, като от тълкуването следва, че качествата на тези лица следва да са налични към датата на образуване на производствата, а не към минал момент, който в конкретния случай е включен в периода на проверката, но е преди да възникне основанието за ангажиране отговорността на първия ответник. За бъде ангажирано като ответник лице, което не е било привлечено под наказателна отговорност – в случая П.П., е било необходимо, освен връзка, основана на фактическо съжителство с лицето, на което е повдигнато обвинение/първия ответник/, да се твърди, че проверяваното лице /първия ответник/ е придобил незаконно, обособено имущество, но то не може да бъде реално отнето поради никакви обективни причини. В случая съгласно нормата на чл. 142, ал. 2 от ЗПКОНПИ, за да се ангажира отговорността на лица /двете ответници/, различни от проверяваното лице /първия ответник/, само въз основа на качеството, което имат с определено лице, следва връзката на тези лица с него да е и с неговото евентуално незаконно придобито имущество, и едва ако се установи такова имущество и то не е вече налично, може да се претендира за паричната му равностойност от друго физическо лице /двете ответници/. Според С.ОС по отношение исковите претенции спрямо втората ответница П.П. е била налице изтекла абсолютна погасителна законова давност по смисъла на чл. 152 от ЗПКОНПИ относно претендирана от нея сума и правата на Д. са се погасили с изтичането на общата законова 10-годишна давност, която съгласно чл. 152, ал. 2 от ЗПКОНПИ започва да тече от датата на придобиване на имуществото и е изтекла преди 28.10.2020 г. - датата на внасяне в съда на исковата молба. Поради това искане на К. за паричната стойност на леките автомобили, придобити от П. преди посочената дата, се е погасило с изтичането на 10-годишен срок по този закон към момента на

предявяване на искането пред съответния окръжен съд. Това се е отнасяло до претендираната сума от 5000 лева, произлизаща от стойността на л.а. марка „М.“, който е бил в собственост на П.П. от 13.08.2010 г., а спрямо претендираната сума от 300 лева, представляваща пазарната стойност на разпоредения от П.П. л.а. В.-**** „Н.-****“, той е бил придобит съгласно фактура № 58/07.10.2010 г. Следователно правото на Д. да отнеме имущество, придобито от престъпна дейност, за което законът е предвидил 10-годишна погасителна давност, която започва да тече от датата на придобиване на имуществото чрез престъпна дейност съгласно чл. 152 от ЗПКОНПИ е било погасено преди да започване на производството по раздел IV от ЗПКОНПИ - т.е. да се предяви иск за отнемане в полза на Д. на незаконно придобитото имущество пред съответния окръжния съд на 29.10.2020 г. Според С.ОС аналогично това се отнасяло и до претендираните дружествените дялове, тъй като основният дял е частта в пари или друго имущество, с която съдружникът участва в капитала на дружеството, а дружественият дял е делът от имуществото на дружеството, който е пропорционален на дела от капитала, като в широк смисъл дружествения дял обхваща цялото съдържание на членственото правоотношение, съвкупността от правата и задълженията на съдружника в ООД, които са имуществени и неимуществени и се намират помежду си в корелативна и неделима връзка. Предмет на прехвърляне по смисъла на чл. 129 от ТЗ е дружественият дял, което е синоним на прехвърляне на членството, съответно - предмет на отнемане следва да бъде дружественият дял. Тогава както при прехвърлянето, така и при отнемането на дружествен дял по специалния закон ЗПКОНПИ, имуществените права и задължения не могат да бъдат отделени от неимуществените, поради което в производството по чл. 153 от ЗПКОНПИ на отнемане подлежи дружествения дял на ответника, а не неговата парична равностойност, каквато и да е тя. Ето защо С.ОС е приел, че цялата искова претенция против втората ответница П.П. се явява неоснователна и недоказана и че следва да я отхвърли напълно.

Настоящият състав намира, че окръжният съд правилно е изяснил фактите по делото относими към обжалваната част на решението му и в произнасянето си по същество е постановил правилен съдебен акт.

Няма спор в периодите и хронологията на правно значимите факти относими към ответницата П.П.. Проверения период е фиксиран: 01.06.2008

г. – 06.12.2014 г. Исковата молба е внесена в съда на 29.10.2020 г. Лекият автомобил л.а. марка „М.“ за който се претендира сума от 5000 лева е придобит от П.П. на 13.08.2010 г., а бракуваният лек автомобил В.-**** „Н.-****“ с претенции за 300 лева е придобит от П. на 07.10.2010 г. И двата автомобила са били придобити на дати извън определения в чл. 152, ал. 1 от ЗПКОНПИ 10-годишен период, т.е. преди 29.10.2010 г., като ИМ е внесена в съда след изтичането му на 29.10.2020 г. Меродавната за закона дата на начало на така определената погасителна давност съгласно ал. 2 на чл. 152 е датата на придобиване. И за двата посочени автомобила, тя е надлежно установена. Своевременно, с отговора на исковата молба, ответницата П.П. е направила възражение за погасяване по давност на тези искове на К.. Ето защо е неоснователен доводът на въззивника в жалбата относно началния момент на погасителната давност по чл. 152, ал. 1 от ЗПКОНПИ, а именно – момента на отчуждаване на процесните два автомобила, в случая чрез продажби. Това становище на К. е в несъответствие с легално определения за начален момент на погасителна давност в ЗПКОНПИ - чл. 152, ал. 2, а именно: „датата на придобиване на имуществото“. По тези съображения обжалваното решение следва да бъде потвърдено в тази му част.

Относно сумата в размер на 2 лева - паричната равностойност на отчуждените от П. Н. П. дружествени дялове от капитала на “Е.П.***“ ЕООД с ЕИК *****, окръжният съд при достигане на извода за неоснователността на това искане е анализирал същността на дружествения дял, като дял от имуществото на дружеството, който е пропорционален на дела от капитала, като в широк смисъл дружествения дял обхваща цялото съдържание на членственото правоотношение, съвкупността от правата и задълженията на съдружника в ООД, които са имуществени и неимуществени и се намират помежду си в корелативна и неделима връзка. Поради невъзможността да бъдат отделени имуществените права и задължения от неимуществените права и задължения в съответния дружествен дял, според С.ОС, в производството по чл. 153 от ЗПКОНПИ на отнемане подлежи дружествения дял на ответника, а не неговата парична равностойност, каквато и да е тя. Настоящият състав намира, че крайният извод за неоснователност на претенцията на К. в размер 2 лева е правилен, но на друго основание. Дяловете на ООД или ЕООД имат стойност и тя може да е различна – номинална, балансова, пазарна. В настоящето производство ищецът се е

задоволил да посочи номиналната стойност при образуването на дружеството, която е и равна на вписаната в договора продажна цена при прехвърляне на дяловете, а именно – 2 лева. Не е доказана реалната стойност на дяловете, както към момента на отчуждаването им от П. на 29.10.2015 г., така и към момента на внасяне на ИМ. Законът е предвидил специален ред за оценка на дяловете и този ред се съдържа в чл. 125, ал. 3 от ТЗ, а именно „въз основа на счетоводен баланс, към края на месеца, през който е настъпило прекратяването“. В този смисъл е оформена апелативна практика - Р-153/20.12.2021 г. по в.гр.д. 376/2021 г. на Апелативен съд – В.Т.. Стойността на дружествения дял би могла да е и отрицателна величина и да не формира увеличение на имуществото на лицето. В подкрепа на изложеното е приложеният на л. 766 и сл. от първоинстанционното дело ревизионен акт № Р-*****/22.11.2016 г. на НАП-ТД-В. Т., установяващ публични задължения на “Е.П.***“ ЕООД към 22.11.2016 г. в размер на 122751.78 лева, за които няма доказателства да са платени.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна, съответно първоинстанционното решение в атакуваната част е правилно и следва да се потвърди.

С оглед изричната претенция на въззиваемата-ответник за присъждане на направените по делото разноски, за които е представена молба-списък по чл.80 от ГПК и са налице доказателства по делото, на основание чл. 157, ал. 2 от ЗПКОНПИ и според изхода на спора, въззивникът-ищец следва да бъдат осъдени да й заплати сумата от общо 450 лева възнаграждение за един адвокат съгласно приложен договор за правна защита и съдействие.

Предвид изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260006/31.01.2022 г. по гр.д. 3139/2020 г. по описа на Окръжен съд – С.З. в частта, в която е отхвърлен иска на К. - С., БУЛСТАТ – *****/**** за отнемане на отчуждено от П. Н. П. с ЕГН - *****/**** имуществено, претендирано на осн. чл. 151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 5 и във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ на стойност 5302 лева, представляващо: сума в размер на 2-два лева - паричната равностойност на отчуждени от П. Н. П. дружествени дялове от капитала на “Е.П.***“ ЕООД с

ЕИК - *****; сума в размер на 300-триста лева - представляваща пазарната стойност на разпореден от П. Н. П. лек автомобил „*** **** Н.-****“, с рама № *****, двигател № *****, с рег.№ ***** и сума в размер на 5000-пет хиляди лева - представляваща пазарната стойност на разпореден от П. Н. П. лек автомобил марка „М.“, модел „Е ****“, с рама №*****, двигател №*****, с рег.№ *****.

ОСЪЖДА к.П.К.О.Н.П.И. с БУЛСТАТ - *****, **** да заплати на П. Н. П. с ЕГН - *****, с постоянен адрес в село С., община Л., област Р., ул. “Г.Д.” №* и настоящ адрес във ***, **** сумата от 450-четиристотин и петдесет лева разноски по делото пред въззивна инстанция.

Решението може да се обжалва при условията на чл. 280 от ГПК пред Върховен касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____